

น้องใหม่คราวญ

ขอจารกลงลายลักษณ์เป็นอักษร

ท่านของกลอนแต่ก่อนหัดให้ชักไฉน

เพราะผมไม่ชำนาญภาษาไทย

เขอร้องเพลงกรอกรอทยอพิถีใหม่

งานเนองในวันไหว้ครุในหมู่เรา

จักเป็นงานรดับน้องใหม่ในหมู่เขา

จะได้เข้าใจลกฟักที่ต่อไป

เพราะได้คึกพระคุณครูผู้ยิ่งใหญ่

หวังจะได้ไวัระลึกนภพระคุณ

ท่านไคเฮอเพื่อศิษย์คึกคอกहन

อันพระคุณท่านมากล้นพ้นประมาณ

มิให้เล็ดลอคหนีขัญชีขาน

ทั้งทรวจทานการบ้านขานตะไท

ท่านเร่งรัดให้หัดงานเป็นการใหญ่

เรียกมาหวกเข้าให้หน้าห้องเลย

ทำการบ้านไม่เสร็จเช็กเชียวเหวย

โทษท่านเคยผ่านมาแล้วไม่แคล้วกัน

ให้เรามีมานะและขยัน

ประโยชน์มันวันหน้าไม่ล้าเลย

จะขอเขียนเลียนคำรากลอนพาไป

ขยู่ว่างว่างนึกซังในใจตัวเอง

อยากขยู่ขยู่เป็นกลอนภาษาไทย

ทงวรรณลกพมพิชการ

เราเป็นน้องคองขอมอมชอมเอา

มาคเนงถึงวันนำเปรมจิต

จึงจักงานการไหว้ครุกันเข้าไว้

ไอนักถึงพระคุณครูขยู่ทกเมือ

ขยู่อนวิชาให้ประจักษ์ไม่กักกุน

อันการเรียน-เขียน-อ่านท่านสอนเสร็จ

ให้กลเม็ดเค็ดพรายเป็นรายการ

ไคความรู้เพราะครูสอนคองอ้อนหัด

ใครไปทำหยาเกไม่ละไว้

หรือถ้าใครใคร่ขอคึกว่ามีเค็ด

เพราะท่านหวกจริงจึงไม่ขยู่เลย

ท่านคองคักสันดานเราให้เข้าที่

ทองวิชาความรู้ครูให้นั่น

ประเพณีไหว้ครูครั้งก่อนกาล

ไม่ต้องเสียบขประมาดอย่างใดเลย

พร้อมกันที่โรงเรียนในตอนเช้า

สวดพระลักนพระคุณทุกคนไป

ขึ้นพิธีโบราณแต่กาลก่อน

ยต้นมีดอกไม้ใหม่ใจฉันแปร

หญ้าแพรกนันท่านว่ามีนเกิดง่าย

เหมือนนักรเรียนตั้งใจเรียนไม่มองแง

ส่วนมะเขือเหลืองร้ายกว่าหญ้า

ทั้งตกที่แห่งหนตำบลใด

ท่านเปรียบว่าเหมือนคนที่ทรอบรู้

เอาตัวรอดพราวกล้าจากตัวเรา

การไหว้ครูทำกันในตอนเช้า

ไหว้เสร็จจดมเรื่องอันย่นประคัง

ให้ลูกน้องเข้าห้องประชุมใหญ่

และระเบียบวินัยรุ่นบรรพเลขง

จงรักษาระเบียบวินัยให้เคร่งครัด

จงแข็งแรงสามัคคีคัคคตอกัน

หัวหน้าห้องของลูกน้องต้องถูกเรียก

ถูกสัมภาษณ์ประกาศข้อลือทวักัน

จึงถูกจับไปโยนน้ำอยู่คำโผง

ไม่มีมันค้อันจะชันกันอาหาร

โยนหัวหน้าพวกน้องถกค้องแล้ว

มีข้ายหน้าทานามันก้นนวเทียบ

เพราะมีการต่อค่านกันเต็มท

เหมือนยังยให้ทำงานทั่วคว

ผู้ใหญ่ท่านจักไว้ค้เป็นท้เคย

ถอหญ้าเขยคอกมะเขือเมือซาไป

เตรียมตัวเข้ากราบไหว้ไม่ไถล

เสร็จแล้วให้กลับไค้สยายแฮ

ผมยังอ้อนมิใคร่รู้อะไรแน่

เอาอะไรแน่กับโลกโคจรควงแค

คทท้ไหนเกิดง่าย ไม่ตายแหง

สติแล้ขัญญาญาณแตกฉานไว

ลกเคี้ยวหนาแต่เมื่คโนนัยไม่ไหว

ก็เกิดไค้เหมือนเนรมิตใจคิกเอา

วิชาการไว้ท้อสู้ขยู่ถันเขา

ไค้แย่งเขาคความทกข์ให้สุขขัง

สมองเขาเข้าท้กำลังขลัง

ลกพิขลังเต็มทคอนนเอง

หัวหน้าใหม่ปราศรัยเรื่องเหมาะเหม็ง

ท่านรองเองก็ว่าต้องทำนองกัน

อย่าริหัดสขยหรือใช้ท้นัน

จึงจบกันท่านปราศรัยในวันนั้น

เตรียมตัวเขยคกกันไว้อย่าไหวหัวน

ทุกคนน้นหัวนใจไม่ศรัทธา

ทว้ทคองคเขยกรวดชวคคาคา

ทงกายาโศกเหมือนนคคหน้าเทียบ

สั่งให้น้องเดินแถวไปคอกเคี้ยว

กว่าจะเลยวเข้าสูคอกขคัยออกทว

มียอมให้ลกพิไซ้สกลว

หน้าตามันเหมือนคนข้าอาฟริกาไกล

ลูกพี่ขี้ออกไปให้อาหาร
 เสียงซึกปากบอกอาการกันทั่วไป
 ทั้งสามคนรวมกันพอทนได้
 ลอกให้ครบจบสามคนนั้นน้อครว
 ครั้นลอกเสร็จให้ชนไปโซ้วกาย
 ให้อ้วค่างางกล่ามงามทวักัน

บนขอบสระทำเป็นรูปประเทศไทย
 มลกฟคอบยส่งลงน้ำเลย
 แต่ถลกส่งลงน่านนมนอนเย็น
 ต้องให้ทวเขยักนาคามวจ
 จงให้เลยไปกราบเศาทเขาชน
 ค่างหมอบกยพนมมือไปตาม

ลูกพี่เห็นไคที่ปลอยที่เก็ด
 ให้เจบคมชมนั้นแล้วกลืนเขา
 ค่างเซธาหนารนชนทวักัน
 บ้างร้องว่าตมกนเศาเข้าสำราญ
 แล้วส่งน้องไปลองลอกช่องแคบ
 เพราะลูกพี่วงรอยลิมสระไว้
 พอพนร้องช่องแคบแบนแล้ว
 ค่างเขยักชวครวคทงคทวักัน
 เชนอินครบจบพิธิของพี่ใหญ่
 ฅมจึงย้อพอจำคไม่ลกเลยว

ขอเจบสำรการบั้นทกเทานกอน
 ฆองภยให้คนอ้อนกลอนวิธิ

ทั้งคาวหวานเค็มเผ็ดเปรี้ยวเคี้ยวกันใหญ่
 ลูกพี่ให้ลอกท้องรถหมคศรัทธา
 เหนื่อยแทบคายตะกายจนให้พันหน้า
 ไครหนหน้าไม่ยอมค้องซ้อมกัน
 บนโต๊ะใหญ่ซึ่งพิหาจักมานัน
 แล้วพนนคนส่งลงน้ำเลย

ซึ่งสร้างไว้อย่างวิจิตรศคคิกเอ๋ย
 คงเสยยกันนะในคราน
 ให่ว่ายเช่นปลิงปลาต่อหน้าพี่
 ซึ่งลูกพี่ส่งน้ำให้ทำคาม
 ค้วยหินนลนของมีค้องขาม
 แล้วกรายงามสามทักไม่เษา

มิให้เช็กเอากล้วยวางบนทางเศา
 ฅณพเษาย้วยหอยออกออกสำราญ
 บ้างให้ลนลือเลือนเล่นเห็นสนาน
 บ้างช้หน้าว่าประจารกันขรมไป
 ไครจะแอบหลบหนีไม่มีไค
 ทั้งพรอมีใจวกน้ำส่งซ้าไป
 จึงผองแล้วแล้วพิธิบของใหม่
 ทงพี่ใหญ่พรองลกนของเกยว
 ทกคนไคเซธาจนหน้าเขยว
 จะไคเซยวนของให้เปรมปริ

ขอออินวอนชาวเราทงนของพิ
 สวลศคพนองเราชาวช่างกล.